

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис!

ИЗВЪНРЕДНО ЗАСЕДАНИЕ

на

Министерския съвет

18 януари 2008 г.

Заседанието започна в 10,15 часа и се ръководи от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми дами и господа, започваме заседанието на Министерския съвет.

Точка 1

Проект на Решение за одобряване проект на Споразумение между правителството на Република България и правителството на Руската федерация за сътрудничество при създаването на газопровод за транзитен природен газ през територията на Република България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Преговорите продължиха вчера до 21.30 часа с руската страна. Знаете, че вчера сутринта и на обяд подробно информирахме Министерския съвет за хода на разговорите.

Искам да ви припомня как стояха нещата до завчера по обяд с позициите. Мисля, че трудно бихме подписали споразумение завчера, но през вчерашния ден имаше много по-голям конструктивизъм в разговорите и разбиране от страна на руската страна за въпросите, които поставихме и бяха принципни позиции.

Смятам, че имаме основание след като изслушаме господин Петър Димитров подробно за допълнителните уточнения и елементи от споразумението да подкрепим този проект на споразумение. Лично аз съм убеден, че трудно бихме постигнали нещо по-добро на следващ етап. Дори този резултат в много голяма степен е функция на преки ангажменти на президента на Руската федерация. Елементи като съотношението 50:50 е взето като негово лично решение, например против мнението на преговарящия господин Христенко, министъра на индустрията и енергетиката. Това е само един от елементите. Ще помоля господин Димитров да представи проекта решението и съдържанието на споразумението.

Искам да ви кажа отново, че всички въпроси по евентуалното изграждане на този проект няма да бъдат решени със споразумението, но е важен фундамент, който ще заложи основните принципи, съотношения, баланс на интереси между двете страни. Допълнително ще се уточняват още много икономически и технически параметри, както беше и с „Бургас-Александрополис“. Споразумението беше подписано през миналата година. Имаше още няколко кръга преговори по структурирането на международната проектна компания. Днес се подписва нейното учредяване. Това е един дългосрочен проект. Според мен, отговаря на интересите на нашата страна. Заповядайте господин Димитров!

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Благодаря ви господин премиер, преговорите продължиха до късно снощи. На равнище експерти и през нощта продължиха, в това число и в момента се уточняват някои езикови различия в интерпретациите на английски и български език. Кои са основните резултати, които бяха постигнати. За нас беше особено важно да се включи изричен текст, че след подписването на двустранни споразумения обезателно ще има многостранно споразумение. Това е настояването на Италия и Гърция. Това е становището, че от европейска гледна точка е добре да има многостранно споразумение с всички участващи в този газопровод, което остана в член 5 на проекта за споразумение.

Вторият много важен резултат, вчера на заседанието на Министерския съвет обсъждахме въпроса, че или трябва да работим с транзитна такса в полза на България или да увеличим печалбата като поставим конкретни измерения на нормата на печалбата. Вчера беше дискутиран срокът и евентуално да се каже, че трябва да има норма на печалба, която осигурява възвращаемост на инвестицията за десет години. Консултациите на нашите експерти показват, че за толкова мащабен проект 10 години е кратък срок и руснаците в общи линии казаха, че те са съгласни да запишем до 15 години, че това е реалистичен срок, но ако кажем до 10 години най-вероятно ще затрудним проектното финансиране на изграждането на газопровода. Според тях това са нереалистични числа и от тази гледна точка няма да изглеждаме сериозно пред кредиторите. Опитвахме се да свалим тяхното предложение на 12 години, но те са категорични, че това ще бъде лош сигнал и не могат да приемат такова условие. Това е нещо, което и към този момент продължава да се преговаря. Тук имаме и две редакционни различия, кой как интерпретира текста на руски език и неговия превод на български език, но не мисля, че с това трябва да занимаваме Министерския съвет. Категорично приеха изискването транспортирай или плащай и че запълняемостта на газопровода се гарантира

от руската страна. Големият дебат е т.нар. „Дедушкино правило“ от руснаците да се прилага българското данъчно законодателство към момента на подписване на споразумението. В случай, че има утежняване на данъчните ставки или въвеждане на нови данъци. Промяната, която се появи е позитивна. Това заварено положение ще функционира до откупуването на компанията, т.е. до 15 години. Другият вариант беше да функционират тези данъчни облекчения през време на цялото функциониране на компанията.

Останалите промени бяха свързани със земята. Руснаците отново отстояваха варианта, че България трябва да им предостави земя, без да се интересуват от това дали ще бъде платена или няма да бъде платена. Посочиха за пример Турция, която е изкупила земята, национализирала е част от земята, направила е трасе и след като е направила трасе е казала „Направете си газопровода“. Ние казахме, че условията в България са коренно различни. Един такъв акт ще се интерпретира като държавна помощ към компанията и не може да бъде допуснат. В крайна сметка остана текста, че компанията придобива, което от юристите се каза, че удовлетворява, в смисъл че трябва да бъде на възмездна основа.

Смятам, че при така оформените параметри на проекта е в български интерес Министерският съвет да го подкрепи и днес да отидем към ратификация на проекта и той отговаря на националните интереси.

Вероятно сте слушали и това, което се коментираше сутринта в националните медии, отново тезите са как България няма да има мажоритарен дял. Разбирате, че всичко това е преодоляно. 50:50 означава, че и като собственост и като решения всичко, което става в компанията ще зависи от българската страна. Без българско съгласие не могат да се приемат нито тарифи за транзит, нито да се вземат други съществени решения. От тази гледна точка, мисля че решението е добро. Сравнявайки го с „Бургас-Александруполис“ където регистрацията е в Холандия, тук регистрацията е в България. От тази гледна точка данъчни постъпления ще бъдат в България.

Според мен, по най-важните параметри проектът е в интерес на България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, заповядайте за въпроси. Ще помоля да конкретизирате по втория въпрос измерването на нормата на печалбата. Тук не всички сме икономисти, което се ограничава и определя възвращаемост. По наше настояване се определя от въздуха, защото не е направено избирайки стадий за инвестицията за 15 години какво ще донесе това като приход в България?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: (Говори без включен микрофон. Няма ясна чуваемост за стенографския запис).

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Вълчев, ние настоявахме и транзитна такса ще се плаща въпреки, че представата е много различна. Настоявахме да има държавна такса от компанията към държавата, което не е практика в Европейския съюз. В това число и сега се плаща транзитна такса на „Булгаргаз“. Ние настоявахме за тази форма, за да гарантираме, че при каквито и да било развития с „Булгаргаз“ в някаква перспектива ще има постъпления към държавата.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Печалбата на компанията преминаваща през въпросната тарифа трябва да осигурява откупуване на парите, които са вложени до 15 години или максимум е за 15 години. По предварителни разчети около 1 милиард 400 милиона евро ще струва инвестицията в България. Повтарям предварителни разчети, тъй като няма уточнен маршрут. Продължава да се говори за маршрута през Румъния, за който очевидно настоява „Ени“, да не се преминава през страна, която не е членка на Европейския съюз. Маршрутът през Сърбия, за който настоява очевидно Русия има отклонение към Гърция. Така, че сега работим с приблизителни оценки. Ако беше за 10 години печалбата трябваше да бъде годишно поне за 140 милиона евро, получава се около 7 на сто.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: 7 на сто доходност от какво?

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: От инвестицията.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: От къде идва печалбата?

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: От таксите. Всички приходи за държавата преминават през компанията „Булгаргаз” и през данъците.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: При едни допълнителни доставки на природен газ от Русия в България, това означава само за България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Въпросът е, че нашите нужди нарастват бързо. Ние имаме определени обеми, които преминават през трасето сега. В момента ползваме повече отколкото предварително е заявено. Тази тенденция ще нараства.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: На един етап от преговорите руснаците изразиха в присъствието на премиера готовност да поемат ангажимента да задоволяват всички потребности на България. Това влиза в противоречие с другото изискване на Европейската комисия за алтернативност на източниците. Ако заработи „Набуко” ние не сме заинтересовани да има такъв текст в споразумението. Предполага се, че потреблението на газ в близките години най-малко ще се удвои. По останалите договори, които сега съществуват количествата са регламентирани, там няма резерви. За България главният резултат е възможността да получаваме газ. Хората ще питат преди всичко за парите. Петър Кънев тази сутрин смело каза за стотици милиони. Не става въпрос за стотици милиони. Разбирате, че ако има тръба и напълно задоволяване на потребностите гарантира растеж на икономиката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, има още няколко факта.

Първо, по време на самата инвестиция, от самата инвестиция освен нейното влизане над 223 милиона евро ще бъде ДДС-то в периода на реализацията на инвестицията, плюс няколко десетки около 20 – 30 милиона евро допълнителни постъпления в държавата.

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: При това уточнение не е чисто транзитен, защото ще остава и за България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това допълнително ще трябва да се уговаря.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Уважаеми колеги, уважаеми министър Димитров, искам да благодаря в личен план за това събитие. Много положително е, че обсъждаме този проект на споразумение. Споразумението безспорно има много позитиви, които бяха обяснени от министър Димитров и са написани в края на доклада. Има позитиви от гледна точка на действително стратегически център, на сигурността на енергийните доставки. В България ще има голяма чужда инвестиция, която е много добра. Евентуални големи надежди можем да възложим за това, че част от под доставчиците или изпълнителите ще бъдат наши например, строителни, стоманени и други компании, а не от трета държава. Това са много позитиви.

Искам да ви посоча малко цифри, защото са важни за възвращаемостта на инвестицията. Когато се борави с понятие години възвращаемост, ако човек няма калкулатор в себе си и референция с какво да го сравнява звучи добре. Например, на човек, който не е лекар да се каже две години срок на оздравяване, два дни или двадесет дни оздравяване, ако е болен от рак. Звучи ми добре, защото не знам каква е алтернативата. Петнадесет години възвращаемост на капитала наистина на първо четене няма значение дали е 10 или 15 години. Когато човек извади калкулатор вижда, че това има огромно значение. Не се пресмята сто делено на петнадесет, а една сложна формула две корен петнадесети от две минус едно. Преди малко пресметнах, но тъй като нямам толкова сложна функция в моя телефон.

ИВАЙЛО КАЛФИН: (Говори без включен микрофон и няма ясна чуваемост за стенографския запис)

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Къде бъркам във формулата? Корен петнадесети от две минус едно е формулата, която дава колко процента е годишната възвращаемост. Приблизително пресметнах 4,6 на сто. Може да съм допуснал грешка с една десета от процента, но не много повече.

Възвращаемостта се капитализира. Т.е. ако имате пари в банката на 5 на сто първата година от 1 лев, става 1,05 лева. Втората не става 1,010, а става 1 лев 10,25 стотни от стотинките. Това е причината да не се пресмята сто делено на петнадесет, а да се пресмята с корен петнадесети и т.н. Така или иначе възвращаемостта е 4,6 на сто. Не казвам, че това е лоша идея. Може би страничните позитиви например, ДДС, доставчици, поддоставчици от българската икономика, работна ръка, данъци и т.н, дори и нулева възвращаемост да има капитала са много сериозен позитив за нашата икономика. Това е безспорно, но да не се заблуждаваме, че взета сама по себе си при всички други фактори, ако се забравят, е инвестиция, която носи 4,6 на сто възвращаемост и изгодна. Например, как ще се финансира „Булгаргаз“ със 700 милиона евро, защото не са 7 милиона евро? 700 милиона евро е една според мен много трудна задача за „Булгаргаз“. На колко процента от банков заем без държавна гаранция ще се финансира „Булгаргаз“? Според мен, на 6 на сто. Ако е така „Булгаргаз“ образно казано няма „далавера“ сам по себе си от това да участва в тази инвестиция.

АСЕН ГАГАУЗОВ: Всички тези цифри се калкулират и въпреки това има възвращаемост за този период.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Прав сте, с изключение на това, което се нарича възвращаемост на акционерния капитал. Ако това е 4,6 на сто сигурно е много неизгоден проект. Защото, ако нещо, в което се инвестира е акционерен капитал с всички рискове на света, които са пет пъти по-големи от банков кредит, ако не е двуцифрено число тази възвращаемост на капитала, според мен не е изгодна такава инвестиция. Например, ако аз съм бил принципал на една държавна компания и представи проект за инвестиция с възвращаемост 4,6 на сто, ще им кажа да ги поставят в „Булбанк“ сигурно ще вземете 5 на сто или 6 на сто, и нищо няма да правите. Не казвам, че съм против споразумението.

Искам да обърна внимание, че това което казвам е важно. Не съм против споразумението, напротив споразумението има много позитиви. Може би трябва да се поработи върху цифрата години възвращаемост, но споразумението има много позитиви за България.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Първо, има много специфики на газовия бизнес. В това число и по инвестиционните проекти. Трябва да се отчита и, че след участието на „Булгаргаз“ в проект, който има гарантирани доставки, обеми, транзитни такси и т.н. капитализацията на „Булгаргаз“ скочи много високо.

Необходимо е да ви кажа, че тъй като до последно настоявахме за държавна такса. Действително руската страна е права, че такава практика няма никъде в Европейския съюз. Съществува такава практика в Иран. Трудно беше да отстоим тази позиция пред тях. От тази гледна точка това е формула, която в някакъв смисъл замества, но това е един от елементите.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Господин премиер, искам да се върнем още при първото обсъждане, когато поставихме няколко важни т.нар. червени линии, за които държавата трябваше да настоява. В това, което виждаме като резултат, доколкото виждам са постигнати.

Първо, България има интерес, ако този проект за газопровод, който е руско-италиански и целта е да достави включително италианска газ в Европа, премине през България е да има икономическа ефективност. По икономическата ефективност настоявахме да бъде запълнен обема. Такъв ангажимент има, включително и ангажимента да транспортират или да изплащат.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Кое до последно не се приемаше.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Постепенно всички тези неща влизаха в договора. Първоначално руската страна отхвърляше всичко.

Второ, настоявахме това да бъдат допълнителни количества. Този нов проект, в който има смесено участие да не обезсмисли „Булгаргаз” и сегашния договор за транзит. Това няма да се получи.

Трето, преминаването на този газопровод през България означава и българско участие в него. Настоявахме българското участие да обхваща 51 на сто и руската страна иска 51 на сто. Договорихме се за 50:50 участие.

От гледна точка на управлението на компанията това е един много труден процент за управление, но в същото време никой не може да взема каквото и да е решение без съгласието на другия. Доколкото инвестицията е значима и основния интерес в случая е руския, този газ да достига до Европа, мисля, че България си отвори един много силен инструмент в процеса на вземане на решение за управлението на компанията. Това също беше постигнато допълнително.

Четвърто, инвестицията, която ще се направи зависи до голяма степен от къде ще преминат маршрутите. Има няколко варианта. Това ще се разбере в проучването за икономическа изгода. Това, което за нас беше важно е да се осмисли финансово инвестицията, която държавата ще направи. Да имаме дял, не означава само някой да ни го подари. Означава да генерираме средства, било чрез банков заем или по някакъв начин чрез държавни средства. При тази гаранция първият вариант, който опитахме беше държавна такса. В интерес на истината този вариант не е както трябва. В момента „Булгаргаз” не плаща държавна такса. Моментално трябваше отново по европейското законодателство да въведем държавна транзитна такса и на „Булгаргаз”, а не само на дружеството. За това преминахме към другият вариант, в който поискахме минимално гарантирана възвращаемост на инвестицията. Знаем как се пресмятат бъдещи парични потоци и сегашната им стойност. Сметката е некоректна. Такъв проект в енергетиката ще посоча за сравнение „Марица Изток”. Американската инвестиция има заем за 12 години. Смята се, че това е един бърз срок за изплащане. Това е от гледна

точка на финансовите институциите. Не ми е ясно да има голям енергиен проект, който да се изплати за пет години. Абсолютно некоректно е да се сравняват алтернативни начини за инвестиране. Тук не става въпрос, че „Булгаргаз“ има например 700 милиона, за които се учудва дали да ги вложи в ценни книжа, да направи рискови инвестиции и да сравни тази инвестиция дали е по-доходна. Сравнението е абсурдно. Изключително абсурдно е. Сравнението е несериозно. Петнадесет години срок на откупуване на инвестицията беше възможно да се включи. Останалото беше да включим норма на възвращаемост на инвестицията. Щяхме да достигнем до същия резултат. В този проект е гарантирано, че това което се вложи ще се върне. Какъв е проблемът на държавата? Проблемът е, че да достигне газта от Русия от находището до Европа, руската страна има няколко сегмента, които вървят по тази верига – добив на газ, пренос през Русия, пренос през Черно море, пренос през България, след това пренос през други страни. Може да се преразпределя печалбата от целия този проект където си поиска и доколкото има възможност да го направи. Ние имаме само една отсечка от този проект. За това за нас е важно в тази отсечка да бъде финансово обосновано. За финансовото обосноваване отново можем да спорим дълго време, но 15 години срок за възвръщане на една такава инвестиция е един срок, който е абсолютно сравним с подобни проекти в добра конюнктура на енергийния пазар в момента.

Инвестицията, която се прави от страна на държавата ще бъде върната обратно. Ако гледаме гледната точка на държавата това разбира се е норма на възвращаемост след плащане на данъци и такси. Ако си представим, че данъка е 10 на сто, върху тях трябва годишно още 10 на сто да се поставят, като данък печалба, които влизат в държавата. Некоректно е да се говори за 4 на сто или 4,6 на сто. Това е изключително несериозно. „Булгаргаз“ не е финансова институция или държавата правейки подобна инвестиция. Това е от икономическа гледна точка. Всички червени линии,

които си бяхме поставили да има проект, който да бъде изгоден и България да е защитила интереса си и да може да влияе върху вземането на решение бяха подписани и постигнати. Ще бъдат подписани.

Вторият не по-малко важен за мен интерес е стратегическият. Имаше силна конкуренция в региона за преминаването на тези тръби. Първата идея на „Ени” и „Газпром” е да преминат успоредно на син поток през Турция. Румъния дава абсолютно всичко, което им поискат за да премине през нея този поток. Това е голямо количество газ за Европа, което не обезсмисля „Нубоко”. Ще ви кажа къде е проблемът с „Набуко” и този проект. Проблемът не е, че Европа ще има по-ниски нужди за газ. Нуждите за газ, когато ще проработи това и евентуално „Набуко” през 1015 година ще бъдат много по-високи и могат да поемат всички количества. Проблемът е, че по този проект много вероятно е да преминава туркмениска газ. „Набуко” евентуално изчаква да премине един каспийски газопровод от където да вземе същата газ. Проблемът не е с търсенето в Европа, а с източните на газ. Тук е конкурентен проектът на „Набуко”, защото става въпрос за турксеменистанска газ. Ние работим много активно в рамките на Европейския съюз и САЩ за този транс каспийски газопровод. За нас беше важно този проект да премине през България. Да бъде икономически обоснован и страната да има възможност в бъдеще да получава допълнителни количества. В момента договора, който имаме е до 2030 година с „Газпром”. Прокарването на едно нова съоръжение ни предоставя възможност когато следващият път договаряме да имаме различни опции. Ние продължаваме да работим за диверсификация. Единият вариант е „Набуко”, а втория е за доставка на втечен газ чрез средиземноморско пристанище, който отново да влезе в нашата система. Надявам се, докато се наложи да подновяваме тези договори държавата да има алтернативите, за да може да избира. В момента нямаме алтернатива. Имаме една тръба, която преминава през Украйна и Румъния и където и да се завъртим отново сме на

руската тръба. Колкото повече алтернативни пътища и доставки има, толкова по-добре. Това е алтернативен път, а не алтернативен доставчик. Алтернативен е от гледна точка на участието, тъй като половината от компанията е италианска, която пренася този газ за Европа.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Ако не вярвате на този документ, посъветвайте се с хора, на които вярвате и да ви кажат, че 12 години не е срокът за изплащане на „Марица Изток“. Това е срокът за изплащане на дълга.

Господин премиер, попитайте някой колко е ритърнър некуинти на проекта на „Е и Ес“. Според мен, беше към 18 на сто при правителството на времето на Иван Костов, но ако е под 16 на сто ще бъде безкрайно учуден. Казвам ви, че ритърнър некуинти на 4,6 на сто сам по себе си не е изгоден. За всичко останало съм напълно съгласен.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, нещата трябва да се разглеждат комплексно. Финансовата страна е една от тях. Ще помоля да чуем и господин Пламен Орешарски.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Господин премиер, до голяма степен мисля, че този спор по финансовите числа е до голяма степен условен, тъй като ние говорим за един цех, ако имаме една корпорация. Рентабилността на този цех може да се регулира от ръководството на компанията както иска. Допускам, че „Газпром“ ще регулира паричните потоци на компанията в зависимост от нейната дългова обремененост, за да си плаща дълга и да остава малка печалба. Такава е логиката. За останалото можем да пресмятаме вътрешната норма на възвращаемост.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Този път е на 50 на сто, а не 49 на сто.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Предполагам, че капиталовата база тук ще бъде много ниска. Двете страни ще вложат много малко собствен капитал. Ще има огромен кредит и капиталовата структура, ако е чисто търговско дружество ще бъде такава, че няма да може да съществува такава

компания, но тук ще съществува, защото има зад гърба си „Газпром“. Има приходи от пренос, които ще гарантират обслужване на кредитите. Това е логиката. В този аспект Николай Василев вероятно е прав когато казва, че 4 на сто е ниско. За мен това не е най-важното. По-важно е дълга да се обслужва и да има перспективи в компанията. Искам да ви кажа, че член 15 поема известен риск. Данъчната клауза е типично опасна за държавна помощ. Не казвам, че ще стане, но има опасност ако се вгледат внимателно или да бъдем принудени да денонсираме този член или да платим сериозни глоби. Най-вероятно ще ни закачат по правото за държавни помощи. Не знам дали няма да стане съвсем скоро актуално, като следващата или последващата година вдигнем акцизите до минималните равнища на база на този текст руснаците ще кажат, че ще ползват гориво при стария акциз, което е пълен абсурд, на един и същ пазар да има бензин, който да струва 2 лева и за една компания 1,90 лева.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Има един текст, който казва, че този договор не изменя ангажиментите по предварително сключени международни договори. Всички ангажименти, които вече сме поели към Европейския съюз са включени в този договор. Вие сте прав, ако ние решем да увеличим данъка от 10 на сто на 15 на сто. Тогава, ако направим изключение ще се приеме, че за някои се прави държавна помощ.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Ако е така, добре. Притеснявам се, не че не можем да вдигнем. Ние можем да направим всичко. Въобще не е беда, че една компания с много скромен дял в иска или в оборота ще бъде облагана преференциално. Не е беда от гледна точка на същностни интереси на фиска.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: По начина, по който е записано по-скоро става въпрос за корпоративен данък.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Записано е данъци, такси, мита и други аналогични плащания, което разширява...

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Добре е по-скоро да бъде за компанията и за пряко данъчно облагане.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Длъжен съм да ви предупредя за този риск. Не съм против, но могат да се създадат проблеми от този тип.

РУМЕН ПЕТКОВ: Господин Калфин, каза голяма част от аргументите. Първо, според мен е важно разбира се първо да отидем към вземане на решение. Второ, как го обясняваме от гледна точка на напрежението, което се поражда.

Според мен, по-важно е, че пред никой от нас не е поставен въпроса дали да вземем решение. Необходимо е да има целева програма как обясняваме това. Успехът на българското правителство в преговорния процес. При всички случаи да поздравим министър Димитров и неговия екип за успеха, който постигнахме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, който не е преговарял с „Газпром“ не знае какво е да се преговаря с тях.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Не става въпрос „Булгаргаз“ да извади 700 милиона евро. Това е проектно финансиране, компанията ще взема кредитите и те ще се възстановяват от компанията. „Булгаргаз“ ще трябва да осигури собствени средства около 200 милиона евро, както следва да ги осигури и „Газпром“ за българската част от участъка около 200 милиона евро. Те влизат в себестойността и отивайки към ориентир компанията е 50:50. Транзитната тарифа се определя от ръководството на компанията където имаме 50 на сто. Ориентирът при определянето на тази тарифа е да бъде такава, че да осигурява възвращаемост на инвестицията до 15 години. След като изтекат тези 15 години тарифата трябва да бъде отново такава, че да осигурява възвращаемост за около 15 години. За това става въпрос. Това прави годишна печалба около стотина милиона евро. Не говорим за процент, по който ще се плаща на банките.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Други мнения и становища?

Госпожо Каменова.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Господин премиер, ще бъда кратка. Имам един въпрос, в член 9 последното изречение е, че правата за използване на капацитета на газопровода изцяло или частично могат да бъдат предоставяни на трета страна. Ако може да се каже какво се е имало предвид по въпроса?

В член 10, на страница 6, втория абзац, последното изречение е, че при равни други условия предимство се дава на стопански субекти на държавите, на страните. Мисля, че нагазваме в европейското законодателство, защото по силата на законите, които сме приели с Европейската комисия, всички страни членки на Европейския съюз имат право на страна като България с оглед на осигуряване на поръчки.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: При равни други условия защо да не избираме български?

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Защото нямаме такива права по Закона за обществените поръчки. Не създаваме условия за конкуренция.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Въпросът не е така, две компании предлагат сто единици.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Това е моето мнение, господин министър.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Разбирам Ви. Две компании предлагат сто единици, ние нямаме право да изберем българската от тези две компании, като предлагат една и съща оферта. Защо да нямаме право? Не знам. Как ще дискриминираме и кой ще ни осъди за такова нещо?

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Длъжна съм да кажа какво мисля, ако трябва ще се аргументирам допълнително, но премиерът каза, че нямаме време.

Последният ми въпрос е, защо в член 20 какви са аргументите силата на споразумението да бъде за 30 години? В член 20, точка 1 накрая е изписано, че действа 30 години.

В същото време имам едно притеснение в член 16, където е казано, че страните в срок не по-дълъг от 18 месеца от датата на учредяване на компанията, ще започнат строителството. Без да знаем дали в другите страни това ще бъде постигнато и какво правим – тръба до границата на България или продължаваме нататък?

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Това е безкрайно важен въпрос. Дебатирахме го с руснаците. Ясно е, че ако няма постигнати споразумения по цялото трасе, това не може да се реализира. И аз изразих съмнение, че някои срокове, които сме сложили, може да се окажат неизпълними. Затова ние настоявахме да има много странно споразумение. Виждате, че „Газпром” работи по друга схема. Но „Газпром” не са „идиоти”, няма да се прави тръбопровод на територията на България, който не води за никъде. Това просто е абсурд. От тази гледна точка няма ли крайна точка, в която да се получава газта, просто няма да има старт на строителството, независимо от сроковете, които сме записали тук.

За 30-те години това е и по другия проект, който действа. Толкова горе-долу е срока за експлоатация на този газопровод, затова така се счита. Не знам, има някаква друга практика ли, за колко години трябва да е?!

Знаете, че има вграден механизъм за промяна в споразумението. Така че, като има необходимост от промяна, могат да се правят промени в споразумението.

По отношение на правата за използване на капацитета изцяло или частично могат да бъдат предоставени на трета страна изцяло е наше изискване във връзка с изискването на Европейския съюз, да може по тези тръби да се транспортира и друг газ, освен на „Газпром”. „Газпром” не се интересува от този текст.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Един кратък въпрос към министър Димитров. Каква част от това проектоспоразумение е сведено до знанието на европейските ни колеги?

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Има консултант - Пол Хейстинг, който е консултант по сключването на този договор. Но други механизми за свеждане и на кого да го сведем, си признавам че ...

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Може ли още един въпрос. Германия уведоми ли ни нас, когато те сключиха подобен контракт?

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Колеги, аз задавам този въпрос не за да се заяждам. Напротив, това е първото споразумение, в която има много плътна комуникация с Европейския съюз и затова министър Димитров заслужава поздравления. Вземайки повод от това, което министър Румен Петков каза, публичната комуникация и част, много важна от нея е, наистина в публичното пространство да стои тезата, че всичко това е много плътно осъществявано с Европейската комисия. Всичко останало създава една погрешна представа, че ние търсим много тясна обвързка с Русия.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Комисар Тибалт даде свой експерт, който да ни бъде консултант. Ние му изпратихме проекта на споразумение. Той не реагира по никакъв начин. Кое се повтори и със споразумението по ядреното гориво. В едномесечния срок те не реагираха. Нямаме писмен отговор и до днес. Но устно започнаха атаки. Така не се работи. Или даваш писмен отговор, писмено становище, което да може да бъде оспорено, в това число и в Европейския съюз. Но неформален натиск да оказваш, не ни върши работа. Тяхно беше предложението за експерта. Изпратихме му на този човек материалите, но нямаме никакъв отговор.

ГЕРГАНА ГРЪНЧАРОВА: Ако резюмираме, че това ще е споразумение, което ще се подпише, в кой момент ще изпратим текста на Европейската комисия или няма да го изпращаме? Защото е въпрос на първоначални правила на комуникации.

ПЕТЪР ДИМИТРОВ: Когато кажете, че трябва да се изпрати нещо, тогава може да се изпрати. Още днес.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има ли още въпроси, колеги?

Аз предлагам да подкрепим проекта на Споразумение и да упълномощим господин Димитров да го подпише.

Колеги, предстои ратификация на това споразумение в Народното събрание, така че дискусиата няма да приключи с нашето обсъждане. Нито публичната, както споменаха няколко колеги, нито дискусиата в Народното събрание и в институциите на страната. Още повече, след това предстои евентуално целия процес на учредяване на компанията и изработване на правила, уточняване на икономически параметри. Няма идеално решение, колеги. Каквото и да вземем като решение, да кажем примерно – няма да подписваме – ще ни критикуват за едно. Ако кажем – подписваме – ще ни критикуват за друго, с други аргументи, от друга гледна точка.

Тъй като участвах косвено в разговорите и знам цялата им динамика, мисля, че в хода на разговорите е постигнат резултат, който стъпва на тези червени линии и интереси, които ние формулирахме в началото на този процес, обсъждайки го на заседание на Министерски съвет. Смятам, че отговаря на интересите на страната, като вземем в комплект всички елементи от това споразумение.

Пак ще подчертая, смятам, че ако не сме в състояние днес да подпишем и да вземем решение, по-нататък ще бъде по-трудно да постигнем тези резултати. Ще има обратно завъртане на машината от руска страна. Така че, нещата са в наши ръце – да или не? Аз мисля, че си заслужава да го подкрепим, въпреки въпроси, които възникват по един или друг въпрос, по една или друга тема. Добре колеги.

Точка 2

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Постановление № 175 на Министерски съвет от 2007 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: По точка 2 какво имате да кажете, господин Орешарски?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Господин премиер, уважаеми колеги, аз искам да се извиня, че в последния момент внасям това Постановление. Идеята беше за вчера, но не успяхме да се справим с информацията, въпреки, че започнахме работа от декември.

Смисъла на изменението на Постановление № 175 е да гарантира, че още януарската заплата ще бъде индексирана и ще бъдат въведени увеличенията, компенсиращи негативния ефект от 10-процентния данък. Смисълът е написан.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Разбрахме смисъла, господин Орешарски.

Има ли въпроси?

РУМЕН ПЕТКОВ: Предлагаме и МВР.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Добавяме и МВР и МО.